

KAI KURIŲ VEIKSNIŲ ĮTAKOS PARŠAVEDŽIŲ APSIVAISINIMO RODIKLIAMS ĮVERTINIMAS

Dainius Kertenis, Henrikas Žilinskas, Aloyzas Januškauskas

*Neužkrečiamų ligų katedra, Gyvulių reprodukcijos laboratorija, Lietuvos veterinarijos akademija, Tilžės g. 18,
LT-47181 Kaunas; tel. (8~37) 36 33 18; el. paštas: kertenis@lva.lt*

Santrauka. Darbo tikslas buvo išvertinti kuilio, spermos kokybinių rodiklių, metų laiko ir ūkio įtaką paršavedžių apsivaisinimo rodikliams kiaulininkystės ūkiuose bei atkreipti dėmesį į galimas paršavedžių nevaisingumo priežastis juose. Išanalizuoti 2005–2006 metų bandų žurnalų duomenys aštuoniuose šalies kiaulininkystės ūkiuose. Šiuo laikotarpiu buvo apsėklintos 10 698 paršavedės ar kiaulaitės. Visiems ūkiams spermą tiekė vienas gamintojas, to paties kuilio sperma buvo siunčiama į keletą ūkių. Seklinimui panaudota trijų veislų 61 kuilio sperma. Analizuojant gautus duomenis paaikškėjo, kad atskiruose ūkiuose vidutinis paršavedžių apsivaisinimas buvo nuo 79,8 iki 90,5 proc. Vidutinis paršelių skaičius vadoje svyrravo nuo 10,45 iki 11,95. Analizuojant veiksnių įtaką paršavedžių apsivaisinimo procentui nustatyta, kad reikšminga buvo metų laiko ($p<0,001$) bei ūkio ($p<0,01$) įtaka, o paršelių skaičiui statistiškai reikšmingą įtaką darė ūkio ($p<0,001$), kuilio ($p<0,001$), veislės ($p<0,001$) bei kuilio ir ūkio sąveikos faktoriai. Metų laikas statistiškai reikšmingos įtakos paršelių skaičiui neturėjo.

Raktažodžiai: paršavedė, apsivaisinimas, vados dydis, sezominis nevaisingumas.